

Luxman on vuosien tauon jälkeen palannut raskaan hifin areenalle. Yksi syy löytyy siitä, että 1990-luvun omistajanvaihdosten ja kotiteatterisekoilujen jälkeen valmistaja on alkanut taas panostaa raskaampaan tavarahan. Nykyisin valikoima alkaa jälleen näyttää samalta kuin 1980-luvun lihavina vuosina.

Uuden linjansa ansiosta Luxman tunnetaan jälleen muuallakin kuin Japanissa – USA:n jakelu saatiin viimein käyntiin 2007. Onnistuneen kasvojenkohotuksen ansiosta myös Suomen maahantuonti on muutaman hiljaisen vuoden jälkeen piristynyt.

Viimeksi Luxman oli Hifimaailman (6/2008) syynissä pienen putki-integroidun muodossa. Tämän testimenestyksen jälkeen oli mielenkiintoista kokeilla myös malliston transistorivahvistimia.

Kultaisen 1980-luvun klassikko japanilainen Luxman on jälleen vahvasti Suomessa. Otimme kokeiluun uuden 500-sarjan A-luokan stereovahvistimen sekä sen AB-luokkaisen vastineen.

Veli hopeat

Molemmat nyt kokeilluista laitteista sijoittuvat suurin piirtein samaan hintaluokkaan, mutta teknisesti ne ovat hyvin erilaisia: toinen lupaa 100 wattia perinteistä AB-luokan tehoa, toinen taas vannoo 20 puhtaan A-luokkaisen watin nimeen. Molemmat on suunniteltu ja valmistettu Japanissa.

Muotoilu on Luxmaneissa suorastaan kaunis, jos ei pane pahakseen retrohenkistä nappularunsaattaa. Viimeistely ja varustelu noudattavat enemmänkin japanilaisen juhlavaa kuin brittiläisen pelkistettyä linjaa. Tämä ei tuhoa vakavasti otettavaa vaikutelmaa: kumpikin vahvistin herättää ensituntumalta vahvaa omistamisen halua.

Paksu, hopeinen etulevy on molemmissa laitteissa lähes identtinen. Kummankin julkisivua koristavat vanhan ajan analogiset tehomittarit taustavalolla. L-505 luottaa valaistuksessaan nostalgisen siniseen, kun taas A-luokan version mittareiden tausta on keltainen. Ja jos liika retroilu alkaa häiritä, valon saa aina kytkettyä pois. Kaukosäädin on kummassakin metallinen, luottamusta herättävä palikka.

L-505-mallin takalevystä löytyy verkkonapaisuuden tunnistin, mikä on ollut Luxmanin integroitujen tavaramerkki jo 1990-luvulta lähtien. Kun koskettaa metallilevyä, merkkivalo ilmaisee, mikäli tōpselin kääntämiselle on tarvetta.

Kansilevy on A-luokan versiossa hiukan paremmin ilmastoitu, mille löytyy selitys, kun laittaa käden lämmenneen laitteen päälle – A-luokan lämpö huokuu pitkän matkan päähän. Myös massaa löytyy A-luokkalisesta muutama

kilo enemmän, mikä johtunee virtalähteen järeämmästä mitoitukselta.

Pihistelemättä paras

Molemmissa laitteissa on joka lähtöön liitäntöjä; seitsemän linjaottoa riittää kaikkiin tarpeisiin. Lisäksi kummastakin löytyy kuulokeanto sekä esi- ja pääteasteen erotus. Monokytkin voi olla jossakin tilanteessa käyttökelpoinen lisä, samoin kahdet kaiutinannot. Balansoitu xlr-otto löytyy molemmista – L-550:ssä niitä on jopa kaksin kappalein.

Molemmissa vahvistimissa on vakiona mukana myös laadukas MM- ja MC-äänirasiaotto. Maailmalta kultujen kommenttien mukaan nämä vetävät vertoja kalliille erillisilaitteille, eli jos vinyyli vielä pyörii systeemissä, niin kumpaakin kannattaa ehdottomasti ainakin kokeilla. RIAA-aste on kummassakin vahvistimessa hyvin pitkälle sama, joten tässä suhteessa laitteiden pitäisi olla samalla viivalla.

Liitännöistä löytyy myös pieniä, omituisia eroja. Siinä missä L-505 esi- ja pääteasteen erotus tehdään etulevyn kytkimellä, L-550 takalevystä on hyppylangat. Esi- ja pääteasteen erotuspainikkeen kohdalla A-luokan koneessa on loudness-kytkin. Tätä toimintoa ei löydy lainkaan L-505:sta, mitä ei tosin voi pitää suurena puutteena.

Vastoin normaalia testiprosessia kokeilin myös äänensävynsäätimiä. Ne eivät nolla-asennossaan tuntuneet vaikuttavan äänenlaatuun millään tavalla. Monella levyllä niitä voi siis pitää käyttökelpoisena lisänä, jos haluaa kyseenalaistaa miksaajan ja masteroijan soundi-

Oppi tulee idästä

näkemykset. Käännepisteet ovat molemmissa laitteissa 100 Hz ja 10 kHz paikkeilla.

Teknisesti samaa maata

Mittapenkissä Luxmanien erot osoittautuivat yllättävän pieniksi. L-550 toimii muutaman kymmenen watin tehoon asti A-luokassa, aivan kuten valmistaja lupaakin. L-505 on kokonaisuutena hiukan tehokkaampi. Laitteiden välinen tehoero on kuitenkin käytännössä hyvin pieni, jos sen suhteuttaa saatavaan äänenpaineeseen: jo 3 desibelin nostaminen vaatii kaksinkertaisen vahvistintehon.

Molempien esivahvistinosa on toteutettu operaatiovahvistimin ja pääte bipolaaritransistorein. Äänenvoimakkuutta säätää perinteinen potentiometri, mistä johtuen myös kanavasapainon vaihtelua on hiukan tavanomaista enemmän.

A-luokan koneessa kanavasapainon heitto oli jo sen verran suuri, että sen kuuli normaaleissa kuunteluloissa. Onneksi asia on helppo korjata balanssisäätimellä jotakuinkin kohdalleen.

Muutama muukin pieni kauneuspilkku löytyi, mutta ei mitään erityisen vakavaa. Kanavasapainon vaihtelu oli ainoa asia, joka vaikutti käytännön kuuntelutuloksiin. Häiriöetäisyys ei ole aivan ihanteellinen, mutta en silti huomannut minkäänlaisia hurinaongelmia.

Kaksi filosofiaa

Teknisesti vahvistimien erot eivät olleet merkittäviä. Molemmissa oli pientä huomautettavaa, mutta melko pitkälle samoissa asioissa. Sen sijaan kuuntelusemioissa Luxmanit erosivat toisistaan enemmän kuin pelkkien mittausten perusteella voisi päätellä.

Molemmat kuuntelijat löysivät systemaattisesti samanlaisia eroja soundista: A-luokalainen oli lähestymistavaltaan viileämpi,

Kuunteluarviot

Mikael Nederström

L-505u - Mukava kuunnella

Paria pykälää tummasävysisemmin ja muutenkin sävyisämmin soiva kuin vertailulaite. Ehkä dynamiikka ei ole aivan yhtä tiukasti hallussa, mutta sen vastapainoksi vahvistin tarjoilee miellyttävän tasaista ja korrektein etäistäkin otetta. Toisto on hyvin yhtenäinen ja siisti, eli kuunteluväsymystä tai ylianalyttisyyttä ei pääse syntyämään. Basson painopiste on ehkä enemmänkin alimpien voimassa kuin keskibassojen paukkeessa, mikä hiukan heikentää subjektiivista nopeuden ja aineettomuuden tuntua. Toisaalta toisto on sen verran kokonaisvaltainen, että musiikkiin on helpompi uppoutua kuin eloisasoundisemmalla mutta samalla äkäisemmällä vertailulaitteella. Tässä suhteessa vahvistin ei ole hifimielessä ehkä kaikkein oikeaoppisin, mutta toimii mukavasti, jos laite on tarkoitus kytkeä systeemin ja keskittyä sen jälkeen musiikkiin.

★★★★

Samu Saurama

L-505u - Vaivattomasti ja voimalla

Syvyysuunnassakin poikkeuksellisen tarkka stereokuva. Ei koon lioittelua tai pehmoista utuilla, mutta silti vapautuneen ilmava. Erittäin puhdas ja luonnollisen tarkka artikulaatio yhdessä sävykkään kevytliikkeisyyden kanssa tekee äänestä hyvin erottelukykyisen. Bassopäässä on erinomaisesti kiinteyttä, kurinalaista sävykkyyttä ja potkua. Musiikin rakennetta avataan selvästi keskivertoa paremmin, ja tarkkuus ei tuo ylianalysoinnin kuivaa henkeä, vaan innostaa kuuntelemaan seuraavaakin levyä. Harvinaisen tasapainoinen ja ehdottomasti parhaita kuulemiani.

★★★★★

Mikael Nederström

L-550All - Napakkaa otetta

Hiukan skarpimmin ja nakapammin soiva esitys kuin samassa sessiossa kuunnellulla AB-luokan koneella. Kokonaisuus muistuttaa monelta osin vertailulaitetta, mutta on tätä sivistyneempi eikä aivan yhtä eloisia esityksessään. Napakkuutta, tarkkuutta ja energiaa riittää, mutta silti mikään äänite ei hypi silmille, ellei sitä ole sellaiseksi tarkoitettukin. Tässä suhteessa kone ei kuitenkaan ole aivan yhtä yleispätevä tai kuuntelijaystävällinen kuin AB-luokan vastinparinsa. Äänikuva ei ole aivan yhtä huolettoman ilmava, mutta toisaalta siinä tuntuu olevan enemmän pistemäistä ääniteuskollisuutta. Stereokuvan arvioimista kuitenkin haittaa kuuluva kanavasapainon vaihtelu, joka kampeaa laulajaa vasemmalle. Kokonaisuus on varsin neutraali ja tarkka, joskaan ei aivan niin miellyttävä kuin voisi toivoa.

★★★★

Samu Saurama

L-550All - Kellontarkka

Stereokuva aukeaa hyvin mustalta pohjalta. Se on erityisen läpikuultava, joskin ehkä vähän turhankin tiukasti kontrolloitu hengittämättömäksi. Yleissävy on hyvin neutraali, bodya on ehkä aavistus AB-veljeä paremminkin ja bassopää on enemmänkin tuhti ja mehevä kuin nopeasti potkaiseva. Rytmisesti mennään sen verran tarkalla tahdilla, että elävyys jo kärsii aavistuksen. Luonne on ehkä bassopäätä lukuun ottamatta erittäin tarkka, ja on parempi kuunnella itse, onko se hyve vai ei.

★★★★

dynaamisempi, pistemäisempi ja samalla tarkempi. L-505 puolestaan esitti musiikin hieman himmeämmän ja ilmavamman linssin läpi, mikä monella levyllä lisäsi subjektiivista kuuntelunautintoa ja yhtenäisyyden tunnetta. Musiikinkuuntelun iloa on luettavissa erityisesti Sauraman kuuntelukommenteista.

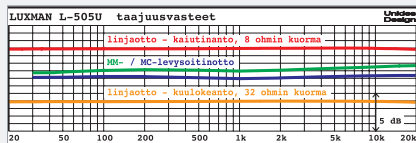
Kuten aina, lopullinen ratkaisu on tehtävä levyhyllyn, kaiuttimien ja muiden oheislaitteiden perusteella. Joka tapauksessa AB-luokan vahvistin herätti himpun verran myönteisempiä kuuntelu-arvioita. Jos siis tarkoitus on etsiä mahdollisimman yleispätevä kone kaikenlaisen musiikin kuunteluun, kytke se kiinni ja unohda, Luxman L-505 vie tällä kertaa niukasti voiton. ■

Retrohenkisyyttä riittää valaistuista tehomittareista alkaen. Molempien Luxmanien sävynsäätimet toimivat kokeilun perusteella keskimääräistä paremmin.

Hifimaailma
 ★ ★ ★ ★ ★
SUOSITTELEMME
 HYVÄ ÄÄNENLAATU

Mittaustulokset L-505U

Tehonkulutus

-lepotilassa	1 W
-tyhjäkäynnillä	80 W
-10 W/8 ohm/kanava antoteholla	135 W

Pääteasteet

-antoteho, 1 kHz, resistiivinen kuorma	
-jatkuva, THD 1 %, 8/4 ohmiin	110/165 W
-hetkellinen, 8/4 ohmiin	115/185 W
-antoiimpedanssi, 1 kHz	0,08 ohmia
-kuulokeannon impedanssi, 1 kHz	420 ohmia

Linjaotto CD

-häiriötäisyys, 10 W/8 ohmiin, CCIR	83 dB
-herkkyys	182 mV
-kanavatasapaino -30 dB voimakkuusasetuksella	0,1 dB
-ottoimpedanssi, 1 kHz	55 kohmia
-yliohjaustaso	yli 3 V
-harmoninen särö, 1 kHz, 1 W/8 ohmiin	alle 0,05 %
-20 kHz lisävaimennus	
6 kilo-ohmin syöttöimpedanssilla	0,6 dB

Levysoitinotto MM, 5 mV

-häiriötäisyys, CCIR	79 dB
-vahvistus verrattuna linjaoton vahvistukseen	36 dB
-kanavatasapaino -30 dB voimakkuusasetuksella	0,0 dB
-harmoninen särö, 1 kHz	alle 0,05 %
-yliohjaustaso, 10 kHz	830 mV
-ottokapasitanssi	170 pF
-ottoimpedanssi, 1 kHz	47 kilo-ohmia

Levysoitinotto MC, 0,5 mV

-häiriötäisyys, CCIR	66 dB
-vahvistus verrattuna linjaoton vahvistukseen	55 dB
-kanavatasapaino -30 dB voimakkuusasetuksella	0,2 dB
-harmoninen särö, 1 kHz	alle 0,05 %
-yliohjaustaso, 10 kHz	87 mV
-ottoimpedanssi, 1 kHz	100 ohmia

Lisätiedot

LUXMAN L-505U -VAHVISTIN

Suositusuhinta: 4150 euroa
 Mitat (l x k x s): 46,7 x 17,9 x 43,7 cm
 Massa: 22 kg

- + Tyylikäs viimeistely
- + Kunnollinen varustelu
- + Miellyttävä äänenlaatu

Äänenlaatu: ★ ★ ★ ★ ★
 Ominaisuudet: ★ ★ ★ ★ ★
 ★ ★ ★ ★ ★

Mittaustulosten arviointi

Vakaa virtälähde

Taajuusvasteet ovat tasaiset levysoitinon lievää diskanttikorostusta lukuun ottamatta. Tehonkulutuksen perusteella arvioituna vahvistin toimii pienillä tehoilla A-luokassa. Jatkuvan ja hetkellisen tehon pieni ero viittaa reilusti mitoitettuun verkkomuuntajaan. Kaiutinannon impedanssi on tavanomainen ja kuuokeannon suuri. Linjaoton muuten hyviä tuloksia hieman himmentää häiriötäisyysarvo.

Levysoitinon tulokset ovat pääosin asialliset. Liitäntään vahvistus on aavistuksen pienen puoleinen ja MM-tilassa otokapasitanssi suurehko.

Risto Niska

Lisätiedot

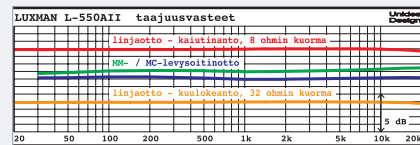
LUXMAN L-550AII -VAHVISTIN

Suositusuhinta: 4150 euroa
 Lisätietoja: Eurohifi, puh. 0400 627 356, www.eurohifi.fi
 Mitat (l x k x s): 46,7 x 17,9 x 43,7 cm
 Massa: 21 kg

- + Tyylikäs viimeistely
- + Kunnollinen varustelu
- Kanavatasapainon vaihtelu

Äänenlaatu: ★ ★ ★ ★ ★
 Ominaisuudet: ★ ★ ★ ★ ★
 ★ ★ ★ ★ ★

Mittaustulokset L-550AII

Tehonkulutus

-lepotilassa	1 W
-tyhjäkäynnillä	210 W
-10 W/8 ohm/kanava antoteholla	210 W

Pääteasteet

-antoteho, 1 kHz, resistiivinen kuorma	
-jatkuva, THD 1 %, 8/4 ohmiin	81/135 W
-hetkellinen, 8/4 ohmiin	82/145 W
-antoiimpedanssi, 1 kHz	0,07 ohmia
-kuulokeannon impedanssi, 1 kHz	420 ohmia

Linjaotto

-häiriötäisyys, 10 W/8 ohmiin, CCIR	81 dB
-herkkyys	167 mV
-kanavatasapaino -30 dB voimakkuusasetuksella	0,7 dB
-ottoimpedanssi, 1 kHz	43 kohmia
-yliohjaustaso	yli 3 V
-harmoninen särö, 1 kHz, 1 W/8 ohmiin	alle 0,05 %
-20 kHz lisävaimennus	
6 kilo-ohmin syöttöimpedanssilla	0,6 dB

Levysoitinotto MM, 5 mV

-häiriötäisyys, CCIR	79 dB
-vahvistus verrattuna linjaoton vahvistukseen	36 dB
-kanavatasapaino -30 dB voimakkuusasetuksella	0,7 dB
-harmoninen särö, 1 kHz	alle 0,05 %
-yliohjaustaso, 10 kHz	784 mV
-ottokapasitanssi	170 pF
-ottoimpedanssi, 1 kHz	47 kilo-ohmia

Levysoitinotto MC, 0,5 mV

-häiriötäisyys, CCIR	65 dB
-vahvistus verrattuna linjaoton vahvistukseen	55 dB
-kanavatasapaino -30 dB voimakkuusasetuksella	0,7 dB
-harmoninen särö, 1 kHz	alle 0,05 %
-yliohjaustaso, 10 kHz	87 mV
-ottoimpedanssi, 1 kHz	100 ohmia

Varustelu ei taatusti lopu vahvistimista kesken, sillä lukuisten linjatason ottojen lisäksi mukana on MM/MC-levysoitinesivahvistimet sekä kuulokeliitäntä.

Mittaustulosten arviointi

Pitkälle A-luokassa

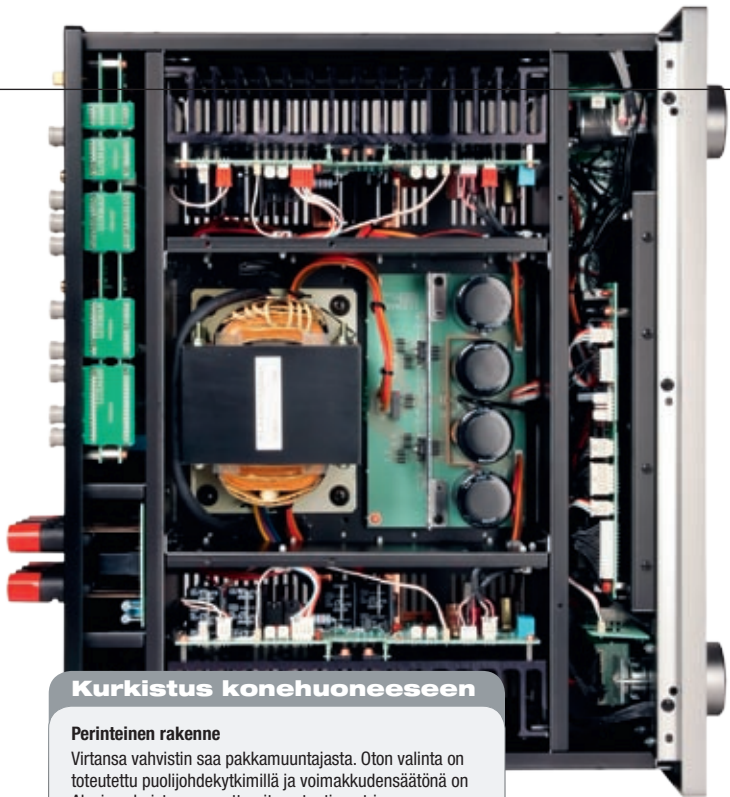
Laitteen kaikki taajuusvasteet ovat riittävän tasaisia. Tehonkulutuksen ja muiden mitaustulosten avulla laskettujen vahvistimen parametrien perusteella arvioituna L-550AII toimii puhtaassa A-luokassa muutaman kymmenen watin tehoon asti. Kuulokeliitäntä on suuri-impedanssinen. Kaiutinannon impedanssilukema on puolijohdevahvistimelle tyyppinen.

Linjaoton häiriötäisyys jättää toivomisen varaa. Osasyynä lukeman pienuuteen on verkkohurina, joka oli havaittavissa myös levysoitinliitäntään mitauksissa. Hurina näyttäisi olevan peräisin verkkomuuntajan tavanomaista suuremmasta hajakentästä.

Kanavatasapainon virhe on käytetystä liitäntästä riippumatta hieman turhan suuri. Levysoitinliitäntään kapasitanssi saattaa olla liikaa joillekin kuormitukselle aroille MM-rasiolle. Levysoitinesivahvistimen vahvistukset ovat asteen verran pieniä.

Muut mitaustulokset ovat moitteettomia.

Risto Niska

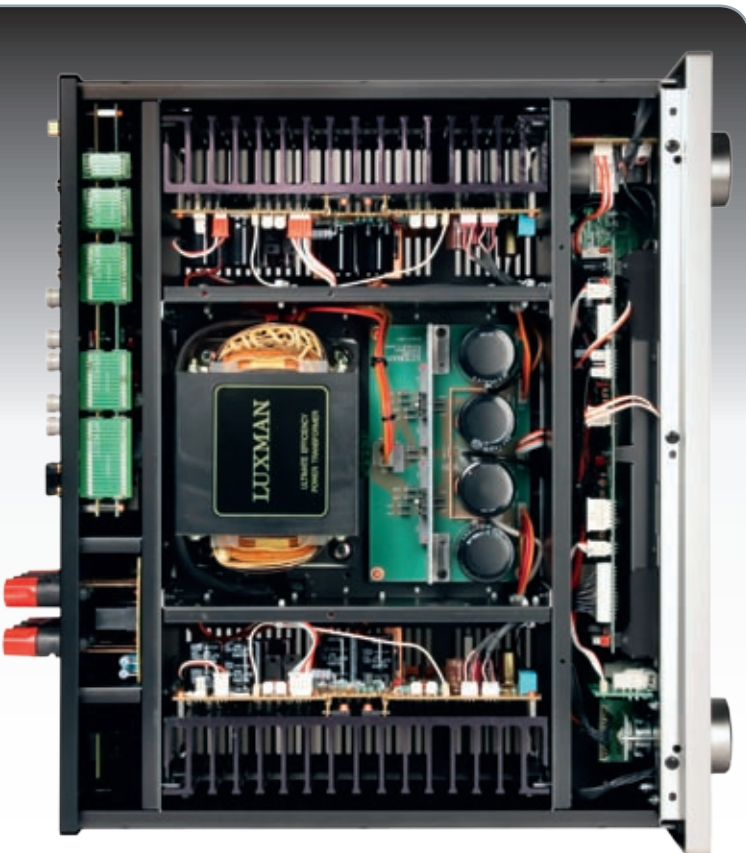

Kurkistus konehuoneeseen

Perinteinen rakenne

Virtansa vahvistin saa pakkamuuntajasta. Oton valinta on toteutettu puolijohdekytkimillä ja voimakudensäätonä on Alpsin valmistama moottoroitu potentiometri.

Esivahvistinasteet perustuvat operaatiovahvistimiin mutta pääteasteet on rakennettu erilliskomponenteista.

Kurkistus konehuoneeseen

Massiivinen muuntaja

Vahvistimen virrantarpeesta vastaa massiivinen pakkamuuntaja. Otto valitaan puolijohdekytkimillä ja voimakkuuden säätö on toteutettu moottoroitulla potentiometrillä.

Esivahvistimen aktiivikomponentteina toimivat operaatiovahvistimet. Pääteasteet taas perustuvat erillistransistoreihin.

esa

Odotettu uutuus ESA:lta

CREDO 3 Illuminator

2½-tie lattiakaiutin neljällä passiivisella radiator bassolla
 Toistovaste: 45Hz - 45 kHz (+/-1,5dB), 28Hz-45kHz (+/-3dB)
 Impedanssi: 4 Ohm
 Herkkyys: 90dB (2.83V/1m)
 Vahvistinsuositus: 50-250W
 Mitat (KxLxS) 100x24x48 (cm)

Helsingissä sinua palvelee:

www.mrhifi.fi
info@mrhifi.fi

AGENTUR TUR-PEX

www.tur-pex.com
info@tur-pex.com